

VETLLA DE PREGÀRIA AMB ELS JOVES

Homilia del Sant Pare Benet XVI a la base de Cuatro Vientos de Madrid. Dissabte 20 d'agost de 2011

Estimats amics:

Us saludo a tots, però en particular als joves que m'han formulat les seves preguntes, i els agraeixo la sinceritat amb què han plantejat les seves inquietuds, que s'expressen en certa manera l'anhel de tots vosaltres per aconseguir alguna cosa gran a la vida, cosa que us doni plenitud i felicitat.

Però, com pot un jove ser fidel a la fe cristiana i seguir aspirant a grans ideals en la societat actual? En l'evangeli que hem escoltat, Jesús ens dona una resposta a aquesta important qüestió: «Com el Pare m'ha estimat, així us he estimat jo; Manteniu-vos en amor» (Jn 15, 9).

Sí, estimats amics, Déu ens estima. Aquesta és la gran veritat de la nostra vida i que dona sentit a tota la resta. No som fruit de la casualitat o la irracionalitat, sinó que en l'origen de la nostra existència hi ha un projecte d'amor de Déu. Romandre en el seu amor significa llavors viure arrelats en la fe, perquè la fe no és la simple acceptació d'unes veritats abstractes, sinó una relació íntima amb Crist que ens porta a obrir el nostre cor a aquest misteri d'amor i a viure com a persones que se saben estimades per Déu.

Si esteu en l'amor de Crist, arrelats en la fe, trobareu, fins i tot enmig de contrarietats i sofriments, l'arrel del goig i l'alegria. La fe no s'oposa als vostres ideals més alts, al contrari, els exalta i perfecciona. Estimats joves, no us conformeu amb menys que la Veritat i l'Amor, no us conformeu amb menys que Crist.

Precisament ara, en què la cultura relativista dominant renúncia i menysprea la recerca de la veritat, que és l'aspiració més alta de l'esperit humà, hem de proposar amb coratge i humilitat el valor universal de Crist, com a salvador de tots els homes i font d'esperança per a la nostra vida. Ell, que va prendre damunt seu les nostres afliccions, coneix bé el misteri del dolor humà i mostra la seva presència amorosa en tots els que pateixen. Aquests, al seu torn, units a la passió de Crist, participen molt de prop en la seva obra de redempció. A més, la nostra atenció desinteressada als malalts i postergats, sempre serà un testimoni humil i callat del rostre compassiu de Déu.

Estimats amics, que cap adversitat us paralizzi. No tingueu por del món, ni al futur, ni a la vostra debilitat. El Senyor us ha atorgat viure en aquest moment de la història, perquè gràcies a la vostra fe segueixi ressonant el seu nom en tota la terra.

En aquesta vetlla de pregària, us convido a demanar a Déu que us ajudi a descobrir la vostra vocació en la societat i en l'Església i a perseverar-hi amb alegria i fidelitat. Val la pena acollir en el nostre interior la crida de Crist i seguir amb valentia i generositat el camí que ell ens proposi.

A molts, el Senyor els crida al matrimoni, en què un home i una dona, formant una sola carn (cf. Gn 2, 24), es realitzen en una profunda vida de comunió. És un horitzó lluminós i exigent alhora. Un projecte d'amor veritable que es renova i aprofundeix cada dia compartint alegries i dificultats, i que es caracteritza per un lliurament de la totalitat de la persona. Per això, reconèixer la bellesa i bondat del matrimoni, significa ser conscients que només un àmbit de fidelitat i indissolubilitat, així com d'obertura al do diví de la vida, és l'adequat a la grandesa i dignitat de l'amor matrimonial.

A altres, en canvi, Crist els crida a seguir més de prop en el sacerdoci o a la vida

consagrada. Què bonic és saber que Jesús et busca, es fixa en tu i amb la seva veu inconfusible et diu també a tu: "Segueix-me» (cf. Mc 2,14).

Estimats joves, per descobrir i seguir fidelment la forma de vida a la qual el Senyor us cridi a cada un, és indispensable estar en el seu amor com a amics. I, com es manté l'amistat si no és amb el tracte freqüent, la conversa, l'estar junts i el compartir il·lusions o penes? Santa Teresa de Jesús deia que l'oració és «tractar d'amistat, estant moltes vegades tractant a soles amb qui sabem ens estima» (cf. Llibre de la vida, 8).

Us convido, doncs, a romandre ara en l'adoració a Crist, realment present en l'Eucaristia. A dialogar amb Ell, a posar davant Ell les vostres preguntes ja escoltar-lo. Estimats amics, jo prego per vosaltres amb tota l'ànima. Us prego que reseu també per mi. Demanem-li al Senyor en aquesta nit que, atrets per la bellesa del seu amor, visquem sempre fidelment com a deixebles seus. Amén.

Benvolguts amics: Gràcies per la vostra alegria i resistència. La vostra força és major que la pluja. Gràcies. El Senyor amb la pluja ens ha enviat moltes benediccions. També amb això sou un exemple.

